

L,

det mørkner, men lyset lever stadig, skønt svagere og svagere, helt ind i billedets bund, men ofte afbrudt af et tværgående mørke, som en sky er gået for den svage sol, eller hvad den lyskilde der optræder i Doves billeder kan kaldes.

Dette billede forestiller Dudley Street i London; børnene leger på gaden, de har taget skoene af for ikke at slide på dem, vi ser et skæbnesvangert sted hvor børnenes troskyldighed overvåges af gaden og de voksnes uheldsvangre gestalter, betegnelsen gestalter trænger sig på. Egentlig drøjer det sig ikke ~~rigtigt~~ om ^{rigtige} Londonere, selvom udseende og klæde dragt synes realistisk beskrevet. Der melder sig noget andet, en tung monumentalitet hvor alt og alle har indtaget deres pladser for altid, intet bevæger sig, selv ikke de legende børn, som dog ~~udtrykker bevægelse~~ er stivnede i øjeblikkets attitude; øjeblikket er blevet til evighed, en sorg der aldrig vil lette.

Med lidt god vilje — handsomecabben bliver til „Dødens kærre“ (Selma Lagerqvist, „Køresvenden“) kuskens pisk overskuer, samler og sanker. Hestens frygtelige ansigt, midt i den manende mørke kasse vil opsluge de rørende, barmhjertige børn. Dove hører til de store børneskildrere, han kan fortælle om børns utrolige tillid til verden, deres villighed til at akceptere vilkårene, en stormed og gudhengivenhed, som må føre den voksne til livsvang skam og ærbødig kærlighed.

Sådan har der sikkert været i Dudley Street i Victoriatidens London, men over det, eller under det, findes noget

3.

andet, handler dette blad ikke om døden! Døds bil-
leder handler om mange ting, men lyset, hvad er der
ivejen med lyset? Nærmer vi os ikke i hans billeder,
særlig i Loudonbillederne, til trods for al dramatik i
begivenhederne og den sort-hvide grafiske kontrast
til dødens lige-gyldighed ^{til} lyset - men, jeg er vist
ved at bevæge mig ud på gyngende grund i for-
søg på at "forklare" noget, som ligger uden for
den almindelige sansning. Billedkunst, vel al kunst,
lader sig et langt stykke af vejen forstås, da den
består af målelige forhold, men noget forbliver gæde-
fuldt, kommer oveni og heldigvis for det. "Dødens
kurre" forholder sig måske til noget litterært - men
lyset!

PN/13.